

متن پرسش

استاد گرامی سلام: در مکاتبات قبلی تاکید حضرتعالی مبنی بر محبت به قشر معترض به دین بود و به کلی همراهی با تفکرات آنها برای همراه شدن با آنان را رد فرمودید. دو سوال مطرح است: یک آنکه وقتی محبت می شود عده ای خیال می کنند آن فرد از ضعف شخصیتی برخوردار است و جواب عکس می دهد. دو آنکه به گمانم این قشر معترض اند چون می گویند ما مومنین اصلا به علاقه مندی های آنها توجه نداریم. مسئله آنها احترام به شخصیت و دارایی شان است و نه هیچ چیز دیگر. وقتی به ذهنیات آنها احترام گذاشته می شود آنها هم میل به گوش سپردن به حرف ما را می یابند. این تجربه شخصی بنده است. وقتی افراد مورد علاقه شان را تکریم می کنیم آنها تازه ما را به حساب می آورند و گرنه غیر این اصلا حرف وارد وجودشان نمی شود. این افرادی هم که ما می گوئیم بی دین اند که همه زوایای شان بد که نیست.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این موارد دستورات اخلاقی که شریعت الهی در اختیار ما قرار داده، راه های مختلف برخورد را در مقابل ما قرار می دهد. پیشنهاد بنده آن است که سلسله مباحث شرح دعای «مکارم الاخلاق» را که در آرشیو صوت در سایت هست، دنبال فرمایید. موفق باشید